

Sobotní klání mezi celky Lanškrouna a Pardubic se již tradičně započalo něco málo po deváté hodině dopolední. V posledních týdnech se vývoj soutěže krystalizuje a začíná se taktizovat. Překládání zápasů však prozatím není taktika k níž bychom se chtěli uchýlit, byť kádr se nám zužuje vlivem zranění i nemocemi. K těmto zraněním nemocím se vrátím později, teď se pojďme podívat na hru samotnou. Chtěl bych divákům i čtenářům zprostředkovat spíše myšlenky, než výsledky zápasu.

Když se blíží sobota a vaší hlavní úlohou je obhájit současný výsledek, získat další 3 body, hodinu na to přidat další 3 body, není jednoduché potlačit pochybnosti nebo jiné emoce, které se ve vás hromadí. Proto děkujeme divákům, kteří nám pomáhají. První set se povedl a společně se zaplňujícím se hledištěm jsme chytli rytmus. K absenci Jirky a obou Standů se přidali pro první zápas i Lukáš s Čábou. Tak rozhodl již déle nehrající kapitán Michal. Upřímně, byl jsem překvapen jakým výsledkem jsme první set uhráli. Výsledek o třídu vyšší vlil do žil entuziasmus, který stejně tak jak přišel, tak odešel. Další dva, byť vítězné, sety jsme hráli ve dvou rovinách. Vršení chyb převážně na servise a nepřesné mezihře střídaly hvězdné útoky. Výsledek 3:0 (11,23,22) byl zasloužený, jelikož každou chybu jsme dokázali nahradit dvěma body. Krátká pauza mezi zápasy poskytla trochu toho času na občerstvení, tentokrát zajišťoval Petr a Dominik J.. Nástup do druhého zápasu přinesl jedinou změnu, záměna libera za smečáře. Změna herního projevu se ale přenesla i do druhého zápasu. Chtěl bych pochválit náš útok! Mládí sekalo míče pod nohy pardubických. Bohužel mezihra kulhala skrz celý tým a to nás dostalo do rozpoložení, kdy jsme ve finále uvítali nejen 3 body, ale i konec zápasu. Výsledkem 3:1 (-24,21,22,14) jsme se přiblížili zase o krok blíže vysněnému cíli, ikdyž soupeř nám výrazně pomohl. Velký pozdrav bychom chtěli zaslat Ivošovi, který bohužel nemohl dohrát zápas a musel odjet do nemocnice se zlomeným prstem. Zlomenina se bohužel nejeví jako jednoduchá a absence bude dlouhodobější. Přejeme brzké uzdravení! Myslím si, že prst se zahojí, rýma vysmrká a šlachy srostou... Osobně si myslím, že by bylo dobré lupnout si ještě pár vitamínů pro dobrou náladu. Někdy ztrácíme energii tím, že se snažíme sami sobě vysvětlovat zjevné, namísto toho, abychom tvořili hru podle našich představ. V dalším zápase, na hradecké palubovce máme možnost ukázat, že táhneme za jeden provaz. Držte nám palce.